

Ikt. sz.: KOB-41/17-3/2021.

KOB-14/2021. sz. ülés
(KOB-53/2018-2022. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Kulturális bizottságának**
2021. december 7-én, kedden, 10 óra 31 perckor
az Országház Széll Kálmán termében (főemelet 64.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása	6
A bizottság által a Magyar Olimpiai Bizottság felügyelőbizottságába, a Magyar Paralimpiai Bizottság felügyelőbizottságába, a Nemzeti Versenysport Szövetség felügyelőbizottságába, valamint a Nemzeti Diák, Hallgatói és Szabadidősport Szövetség felügyelőbizottságába delegált tagok kinevezése	
(A sportról szóló 2004. évi I. törvény 44. § (1), 46/D. § (1); 46/J. § (1); 46/P. § (1) bekezdései alapján)	6
Határozathozatalok	6
Egyes kulturális tárgyú és egyéb törvények módosításáról szóló T/17669. számú törvényjavaslat	
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)	
(Kijelölt bizottság) Nemzetiségi napirendi pont!	7
Határozathozatalok	7
Az iskolai agressziókezelés sikerességéhez szükséges intézkedésekről szóló H/17532. számú határozati javaslat	
(Hohn Krisztina (LMP) képviselő önálló indítványa)	
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)	7
Hohn Krisztina hozzászólása	8
Hozzászólások	8
Reflexiók	9
Határozathozatal	10
Az oktatásban dolgozók béremeléséhez szükséges intézkedésekről szóló H/17637. számú határozati javaslat	
(Hohn Krisztina (LMP) képviselő önálló indítványa)	
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)	10
Hozzászólások	10
Határozathozatal	11
Dr. Palkovics László innovációért és technológiáért felelős miniszter éves meghallgatása	
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)	11
Dr. Palkovics László expozéja	12
Kérdések, hozzászólások	19
Reflexiók	23
Az ülés berekesztése	29

Napirendi javaslat

1. A bizottság által a Magyar Olimpiai Bizottság felügyelőbizottságába, a Magyar Paralimpiai Bizottság felügyelőbizottságába, a Nemzeti Versenysport Szövetség felügyelőbizottságába, valamint a Nemzeti Diák, Hallgatói és Szabadidősport Szövetség felügyelőbizottságába delegált tagok kinevezése (A sportról szóló 2004. évi I. törvény 44. § (1), 46/D. § (1); 46/J. § (1); 46/P. § (1) bekezdései alapján)
2. Egyes kulturális tárgyú és egyéb törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/17669. szám)
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Kijelölt bizottság)
Nemzetiségi napirendi pont!
3. Az iskolai agressziókezelés sikerességéhez szükséges intézkedésekről szóló határozati javaslat (H/17532. szám)
(Hohn Krisztina (LMP) képviselő önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
4. Az oktatásban dolgozók béremeléséhez szükséges intézkedésekről szóló határozati javaslat (H/17637. szám)
(Hohn Krisztina (LMP) képviselő önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

11.00 órától :

5. Dr. Palkovics László innovációs és technológiai miniszter éves meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Dr. Pósán László (Fidesz), a bizottság elnöke

Dunai Mónika (Fidesz), a bizottság alelnöke
 Dr. Kállai Mária (Fidesz), a bizottság alelnöke
 Ander Balázs (Jobbik), a bizottság alelnöke
 Demeter Zoltán (Fidesz)
 Kovács Sándor (Fidesz)
 Dr. Vinnai Győző (Fidesz)
 Dr. Hiller István (MSZP)
 Arató Gergely (DK)
 Szabó Szabolcs (független)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Hoppál Péter (Fidesz) dr. Kállai Máriának (Fidesz)
 Simon Róbert Balázs (Fidesz) Dunai Mónikának (Fidesz)
 Földi László (KDNP) Kovács Sándornak (Fidesz)
 Demeter Zoltán (Fidesz) megérkezéséig dr. Vinnai Győzőnek (Fidesz)
 Kunhalmi Ágnes (MSZP) dr. Hiller Istvánnak (MSZP)

A bizottság titkársága részéről

Takács Gabriella bizottsági főmunkatárs

Meghívottak

Hozzászólók

Dr. Lovassy Ádám főosztályvezető (Miniszterelnökség)
 Hohn Krisztina (LMP) előterjesztő
 Dr. Palkovics László innovációért és technológiáért felelős miniszter

Megjelentek

Schanda Tamás államtitkár (Innovációs és Technológiai Minisztérium)
 Prof. dr. Bódis József államtitkár (Innovációs és Technológiai Minisztérium)
 Dr. Lukács Ágnes kabinetfőnök (Innovációs és Technológiai Minisztérium)
 Hegyi László miniszteri biztos (Innovációs és Technológiai Minisztérium)
 Dr. Hankó Balázs helyettes államtitkár (Innovációs és Technológiai Minisztérium)
 Gulyás Tibor helyettes államtitkár (Innovációs és Technológiai Minisztérium)
 Pölöskei Gáborné helyettes államtitkár (Innovációs és Technológiai Minisztérium)

Varga-Szabó Szilvia sajtófőnök, főosztályvezető (Innovációs és Technológiai Minisztérium)
Dr. Konczos Nóra főosztályvezető (Innovációs és Technológiai Minisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 31 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása

DR. PÓSÁN LÁSZLÓ (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó napot kívánok! Tisztelettel köszöntök a bizottság mai ülésén megjelent minden kedves képviselőt és munkatársat. Tisztelt Bizottság! Kiküldtük a napirendi javaslatot.

Megállapítom, hogy a jelenléti ív alapján a helyettesítésekkel együtt a bizottság határozatképes.

Elsőként a kiküldött napirendről kell döntenünk. Kérem, aki egyetért a kiküldött napirenddel, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Egyhangú, köszönöm szépen.

A bizottság által a Magyar Olimpiai Bizottság felügyelőbizottságába, a Magyar Paralimpiai Bizottság felügyelőbizottságába, a Nemzeti Versenysport Szövetség felügyelőbizottságába, valamint a Nemzeti Diák, Hallgatói és Szabadidősport Szövetség felügyelőbizottságába delegált tagok kinevezése

(A sportról szóló 2004. évi I. törvény 44. § (1), 46/D. § (1); 46/J. § (1); 46/P. § (1) bekezdései alapján)

Akkor soron következik elsőként a bizottság által a Magyar Olimpiai Bizottság felügyelőbizottságába, a Magyar Paralimpiai Bizottság felügyelőbizottságába, a Nemzeti Versenysport Szövetség felügyelőbizottságába, valamint a Nemzeti Diák, Hallgatói és Szabadidősport Szövetség felügyelőbizottságába delegált tagok kinevezése, erről kell döntenünk. Erre vonatkozóan a jelölt személyek életrajzát kiküldtük a képviselőknek, tehát volt módja mindenkinek ezeket megnézni.

Határozathozatalok

Kérdezem a bizottságot, hogy támogatja-e a sportról szóló törvény 44. § (1) bekezdése alapján a Magyar Olimpiai Bizottság felügyelőbizottságába továbbra is Csizi Péter delegálti mivoltát, 2022. január 1-jétől. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* 9 igen. Aki nem ért vele egyet? *(Nincs ilyen jelzés.)* Tartózkodás? *(Szavazás.)* 3 tartózkodással a bizottság támogatta, köszönöm szépen.

Kérdezem a bizottságot, ki az, aki támogatja, hogy a sportról szóló törvény 46/D. § (1) bekezdése alapján a Magyar Paralimpiai Bizottság felügyelőbizottságába Gelencsér Attila képviselő urat delegáljuk, 2022. január 1-jétől. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* 9 igen. Aki nem ért vele egyet? *(Szavazás.)* 2 nem. Tartózkodás? *(Szavazás.)* 1 tartózkodással a bizottság támogatta, köszönöm szépen.

A Nemzeti Versenysport Szövetség felügyelőbizottságába a sportról szóló törvény 46/J. § (1) bekezdése alapján Becsky András delegálására érkezett javaslat. Aki ezt támogatja, kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* 9 igen. Aki nem ért vele egyet? *(Szavazás.)* 1 nem. Tartózkodás? *(Szavazás.)* 2 tartózkodással a bizottság támogatta, köszönöm szépen.

Végül, hogy a Nemzeti Diák, Hallgatói és Szabadidősport Szövetség felügyelőbizottságába továbbra is ifjabb Hári József legyen a delegáltunk, erre érkezett javaslat. Aki ezt támogatja, kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* 9

igen. Aki nem ért vele egyet? *(Nincs ilyen jelzés.)* Tartózkodás? *(Szavazás.)* 3 tartózkodással a bizottság támogatta, köszönöm szépen.

Egyes kulturális tárgyú és egyéb törvények módosításáról szóló T/17669. számú törvényjavaslat

(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)

(Kijelölt bizottság)

Nemzetiségi napirendi pont!

Ezzel áttérünk ülésünk második napirendi pontjára. Soron következik az egyes kulturális tárgyú és egyéb törvények módosításáról szóló T/17669. számú törvényjavaslat részletes vitájának kijelölt bizottságként történő lefolytatása.

E rendelkezésre megnyitom a részletes vita első szakaszát, azaz a törvényjavaslatnak a határozati házszabály 44. § (1) bekezdése a-d) pontjaiban meghatározott szempontok szerinti vizsgálatát.

Köszöntöm az előterjesztő képviselőjében dr. Lovassy Ádám főosztályvezető urat, és kérdezem, hogy ebben a vitaszakaszban kíván-e hozzászólni.

DR. LOVASSY ÁDÁM (Miniszterelnökség): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! A kormány törvényjavaslata megfelel az Alaptörvényből fakadó jogalkotási követelményeknek, és a házszabály 44. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek is megfelel.

Határozathozatalok

ELNÖK: Köszönöm szépen. A bizottság tagjai közül kíván-e valaki ebben a vitaszakaszban hozzászólni? *(Nincs ilyen jelzés.)* Ilyet nem látok.

Tájékoztatom a bizottság tagjait, hogy a bizottságnak a határozati házszabály 44. § (1) bekezdésében foglaltakkal kapcsolatos megállapításait a bizottság jelentése tartalmazza, így erről döntenünk kell.

Kérdezem, támogatja-e a bizottság, hogy a törvényjavaslat megfelel a határozati házszabály 44. § (1) bekezdésében foglaltaknak. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* 9 igen. Aki nem ért vele egyet? *(Szavazás.)* 2 nem. Tartózkodás? *(Szavazás.)* 1 tartózkodással a bizottság ezzel egyetértett. A részletes vita ezen szakaszát lezárom, és áttérünk a módosító javaslatok megvitatására.

Tájékoztatom a bizottságot, hogy a törvényjavaslathoz nem érkezett módosító javaslat, így az utolsó szakaszban döntenünk kell a részletes vita lezárásáról. Kérdezem, ki az, aki támogatja a vita lezárását? Kérem, kézfelemeléssel jelezzék! *(Szavazás.)* 9 igen. Ki az, aki nem? *(Nincs ilyen jelzés.)* Tartózkodás? *(Szavazás.)* 3 tartózkodással a bizottság támogatta a részletes vita lezárását.

Végül a részletes vitáról szóló jelentés elfogadására teszek javaslatot. Aki ezt a javaslatot támogatja, azt kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* 9 igen. Aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 3 nemmel a bizottság a részletes vitát lezárta. Köszönöm szépen, ezzel a napirend végére értünk.

Az iskolai agressziókezelés sikerességéhez szükséges intézkedésekről szóló H/17532. számú határozati javaslat

(Hohn Krisztina (LMP) képviselő önálló indítványa)

(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

Következik a harmadik napirendi pont, soron következik az iskolai agressziókezelés sikerességéhez szükséges intézkedésekről szóló H/17532. számú

határozati javaslat, Hohn Krisztina képviselő asszony önálló indítványának a tárgysorozatba vételi vitája. Az előterjesztőt nem látom.

Kíván-e a bizottság tagjai közül bárki hozzászólni? *(Hohn Krisztina megérkezik a bizottság ülésére.)* Megérkezett a képviselő asszony, bocsánat. Úgyhogy ha hozzá kíván szólni az előterjesztéshez, az iskolai agresszió kezelésével kapcsolatos előterjesztéshez, akkor természetesen megadom a szót. Parancsoljon, képviselő asszony!

Hohn Krisztina hozzászólása

HOHN KRISZTINA (LMP) előterjesztő: Köszönöm szépen. Bocsánat, egy másik bizottsági ülésről rohantam át. Gondolom, látták az előterjesztést, így bővebben nem kívánok hozzászólni. Kérem, hogy támogassák. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Kíván-e a bizottság tagjai közül bárki is hozzászólni? *(Jelzésre:)* Arató képviselő úr, és utána, ha jól látom, Kállai Mária képviselő asszony. Tessék parancsolni, Arató képviselő urat illeti a szó!

Hozzászólások

ARATÓ GERGELY (DK): Annyira szeretném csak felhívni a figyelmét a tisztelt bizottságnak, hogy a képviselő asszony javaslatában szereplő javaslatok alapvetően az oktatási jogok biztosának korábbi jelentésén, illetve ajánlásain alapulnak.

Az a céljuk, hogy az egyébként nyilván mindenképpen helyénvaló intézkedések mellett, amelyek eddig történtek az iskolai erőszak visszaszorítása ügyében, egy komplex, a pedagógiai és a társadalmi szempontokat is figyelembe vevő stratégia, intézkedéssorozat szülessen.

Azt szeretném jelezni, hogy ez a javaslat arra kiválóan alkalmas, hogy a parlamentben tárgyaljunk, beszéljünk erről a kérdésről, és utána pedig elkezdődjön egy komoly szakmai munka. Kopogjuk le, mostanában kevesebb hír érkezik iskolai erőszakos esetekről, talán azért is, mert... - mindegy, nem tippelek, és nem is akarok itt semmit minősíteni, maradjunk annyiban, hogy kevesebb ilyen eset történik, de nagyon szeretném, ha nem akkor kezdenénk megint komolyan venni ezt a témát, ha történik egy szörnyű, felháborító eset, és utána megint kapkodásszerűen kezdünk el foglalkozni a témával.

Én javaslom azt, hogy a bizottság támogassa ennek a javaslatnak a tárgysorozatba vételét. Módosítsunk rajta, ha kell, a parlamenti vita szakaszában, és egyébként legyen ebben egy komoly szakmai munka, fejezzük ki ehhez a támogatásunkat. Köszönöm szépen. *(Demeter Zoltán megérkezik a bizottság ülésére.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kállai Mária képviselő asszonyt illeti a szó, parancsoljon!

DR. KÁLLAI MÁRIA (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Egyetérték azzal, hogy a téma nagyon fontos. Annak a kutatása, hogy hála istennek kevesebb a tévnyiszám, azt gondolom, az egyik komoly oka az, hogy azért, ha megnézzük az iskola világát, akkor rengeteg olyan intézkedés történik, történt az utóbbi esztendőkből, amelyek pont ezt lennének hivatottak elérni, hogy minél kevesebb iskolai erőszakra tudjunk számot adni.

A személyes meggyőződése az, hogy bármit is teszünk, az iskola kultúrája, az iskolavezetés felelőssége, a nevelőtestületi közösség társadalomhoz való kapcsolódása, a szülőkhöz való kapcsolódása az első számú dolog, hogy egy iskola

világában mi történik. De miután adott esetben ez az összes iskolában nyilván nem egyenszilárd, ezen rengeteg fejlesztendő van, azt gondolom, mégiscsak be kell lássuk, hogy nem valósult meg, hál' istennek, az az elgondolás, akik azt mondták, hogy gumibottal és bilinccsel akarják majd megbüntetni az iskolaőrök az iskolában működő rendszereket. Azt gondolom, ez kiválóan működik az iskolákból adódóan. Én most utánanézttem egy pár számnak. Ha mondjuk a két éve működő iskolaőrséget nézzük, akkor gyakorlatilag 489 intézményben működik, 478 esetben intézkedtek, minden intézkedésük adott volt, jogos elvárás volt, méltányos volt, arányos volt, de se szeri, se száma azoknak a képzéseknek, ingyenesen elérhető képzéseknek, amelyeket egyének, kollégák, tantestületek, nem most, hanem hosszú évek óta alkalmazhattak. Én azt remélem, hogy ez mind, mind, mind meg is történt.

Azt is gondolom, a digitális világban történő erőszakról is el kell mondani, hogy a digitális gyermekvédelmi stratégia jó mutatót ad. Sorolhatnám a képessé tevő programokat, sorolhatnám a „Van kihez fordulnod!” programokat, sorolhatnám az áldozatsegítést. Alapvetően én azt gondolom, az is egy közös pontunk, hogy mindennek a témának egy nagyon komoly alapja, hogy emellé hozzá kell tenni egy csomagot, a konstruktív életvezetést a nagyon komoly tartalmával. Abban az iskolában, ahol értelmes, jó dolgok történnek az iskolai tanítási órán kívül is, ez jól kapcsolódik a helyi közösség igényeihez, jól kapcsolódik a szülői közösséghez, és bármilyen korú, akár általános iskolás, akár középiskolás gyerekről van szó, mégiscsak egy normális életvezetésre inspiráljuk. Ez soha véget nem érő folyamat, ezt mindig újra kell kezdeni.

Azt gondolom, ha sorra vesszük tisztességgel azokat az eljárásokat, lehetőségeket a DADA-programtól a kábítószer világán keresztül az ELLEN-SZER-programig és a civil közösségek iskolához kapcsolódó dolgait, akkor rengeteg jó elem van. Azzal viszont mélyen egyetértek, hogy soha egy pillanatra nem ereszhető el, hiszen azt gondolom, nagyon komoly kérdés, de valahogyan azt is érzem, vagy azt is tudom, hogy az iskola világában ez a rendszer megvan, a gyakorlatban huzamosabb ideje működik, és hogy milyen hatékonysággal, az valóban annak a közösségnek a felelősségétől függ. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. További hozzászólási szándék van-e? *(Nincs jelentkező.)* Ilyet nem látok. Szavazás következik. *(Jelzésre:)* Bocsánat, viszonyválaszra megadom a szót képviselő asszonynak. Elnézést kérek!

Reflexiók

HOHN KRISZTINA (LMP) előterjesztő: Köszönöm szépen a lehetőséget. Nagyon fontos az, amiről beszélünk, hiszen történt számos intézkedés, de ez még mindig nem elég. Elsősorban gondolatébresztésnek szántam, hiszen tudtam, hogy a kormánypártok általában sosem fogadják el azt, amit ellenzéki párt tagjai javasolnak, ez már csak ilyen világ. Viszont szerintem fontos, hogy ez a gondolatébresztés megtörténjen, hátha valamelyik kormánypárti képviselő majd bead majd valami hasonlót, a szakma előkészíthetné, hiszen még számos olyan intézkedésre van szükség, amely tovább segíti azt, hogy csökkenjen az iskolai erőszakok száma mind az online térben, mind pedig személyesen.

Az, hogy most a statisztikák javultak, annak nagyon örülök, bár vélhetően egy jó darabig a gyerekek otthoni oktatásban részesültek, és a számokon ez is tud javítani. Én örültem annak, hogy van iskolaőrség. Szerintem fontos, hiszen a pedagógusokat is védeni kell, de nagyon-nagyon fontosnak tartom, hogy további hathatós intézkedések is történjenek az iskolai agresszió visszaszorítására. Köszönöm szépen a lehetőséget.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm. Most következik a szavazás. Kérdezem, hogy ki támogatja a tárgysorozatba-vételt. Kérem, hogy kézfelemeléssel jelezzék! *(Szavazás.)* 3 igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 9 nem szavazat. A bizottság nem támogatta. Köszönöm szépen.

**Az oktatásban dolgozók béremeléséhez szükséges intézkedésekről szóló H/17637. számú határozati javaslat
(Hohn Krisztina (LMP) képviselő önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)**

Soron következik a H/17637. számú határozati javaslat, amely szintén Hohn Krisztina képviselő asszony indítványa. Megadom a szót az előterjesztőnek, amennyiben kíván élni ezzel a lehetőséggel.

HOHN KRISZTINA (LMP) előterjesztő: Nem, köszönöm szépen.

ELNÖK: Nem kíván élni a lehetőséggel. Kíván-e a bizottság tagjai közül bárki hozzászólni? *(Jelzésre:)* Kovács képviselő úr, parancsoljon!

Hozzászólások

KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen. Hadd reflektáljak az előbbi előterjesztésre! Azt gondolom, a béremelés mindig egy olyan nagyon fontos dolog - főleg ha az állami szektorban a pedagógusokat az állam napszámosainak tekintjük -, hogy hogyan tudjuk meghálálni mindazt, ami a jövő generációja felnevelésének a munkavégzésében folytatnak, és ezt hogyan tudja az állam honorálni. Azt gondolom, a kormányzat 2017-ben bevezette, illetve már 2015-ben, azt a fajta pedagógusi életpályamodellt, amely egyfajta hosszú távú perspektívát nyújt a pedagógusoknak. Emellett 2020-ban a koronavírus-világjárvány gazdasági nehézsége mellett is 10 százalékkal emelkedett a pedagóguspótlék. Azt gondolom, az ágazati pótlék a diplomás bérminimum fölé helyezte azoknak a pedagógusoknak a garantált bérminimumát, akik ezt a mindennapos, nehéz munkát végzik. De beszélhetünk a további 8 százalékos emelésről is. Azt gondolom, az elmúlt évben összesen 18 százalékos béremelésben részesítette a kormányzat a pedagógustársadalmat, ami természetesen még mindig kevés.

Éppen a mostani bejelentés az, amely alapján a kormányzat újabb 10 százalékos béremelést fog adni a pedagógustársadalomnak, 10 százalékos béremelésben fogja őket részesíteni, és 2023-ban várhatólag komolyabb mértékű lesz. Hadd említsem még meg azt az ösztöndíjpályázatot, amelyet Klebelsberg Képzési Ösztöndíj Programnak nevezünk, amely a pedagógusdiploma-szerzést követően egy olyan 375 ezer forint/félév támogatásban részesíti a hallgatókat, ami azt gondolom, mégis vonzóvá teheti ezt a nehéz és komoly szakmát. Mindemellett jómagam részéről nem kívánom támogatni az előterjesztést. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kíván-e még valaki hozzászólni? *(Jelzésre:)* Arató képviselő úr, parancsoljon!

ARATÓ GERGELY (DK): Tisztelt Bizottság! Azért mégiscsak az a helyzet, hogy tett a kormány egy ígéretet a pedagógusoknak 2013-ban az új életpályamodell bevezetésénél, amely arról szólt, hogy a pedagógusilletmény alapja a mindenkori minimálbér lesz, ehhez képest a mai napig is a 2014-es illetményalappal számolnak, illetve minimálbérrel számolnak, mint illetményalappal. Most is a pótlékhoz nyúlnak

hozzá, és nem az alaphérhez. Toldozzák, foldozzák a rendszert ahelyett, hogy betartanák az ígéretüket.

A 10 százalékos béremelésről, ami igazából 9 százalék, de ez most mindegy, csak annyit, hogy tudja-e, hogy ezzel mit érnek el. Azt, hogy a pályakezdő pedagógusok bére a szakmunkás garantált bérminimumot el fogja érni. Tehát fog annyit keresni egy pályakezdő pedagógus, mint egy bérminimumot kereső szakmunkás. Azt gondolom, azon lehet vitatkozni, hogy határozati javaslatlalt meg lehet-e oldani ezt a helyzetet. Arra jó, hogy a figyelmet felhívja rá, hogy van probléma, de én azt javaslom, hogy a sikerpropagandában is legalább a tények minimumát próbálják felhozni, mert fel fogja bőszíteni a pedagógusokat, akikre egyébként nagy szükségünk lenne, amúgy is hiány van belőlük.

Ha már nem tudnak többet adni, mert más kiadásokat fontosabbnak gondolnak a költségvetésben, ezt láttuk, mert leszavazták azokat az ellenzéki módosító indítványokat, amelyek forrást teremtettek volna a pedagógus-béremelésre, akkor legalább ne próbálják elhitetni azt a pedagógusokkal, hogy elképesztően sokat emelkedett a bérük, és nagyon jól élnek, mert konkrétan látják minden fizetéskor, hogy ez nem így van.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ha további hozzászólási szándék nincsen, akkor szavazás következik. Van-e még esetleg hozzászólás? *(Nincs jelentkező.)* Nem látok ilyet. Kíván-e az előterjesztő képviselő asszony reagálni? *(Jelzésre:)* Nem kíván.

Határozathozatal

Akkor, tisztelt bizottság, szavazunk. Kérem, hogy aki támogatja a H/17637. számú határozati javaslatot, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* 3 igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 9 nem szavazat. A bizottság nem támogatta Köszönöm szépen.

Tisztelt Bizottság! Az utolsó napirendi pontunk tárgyalását 11 órai fix kezdéssel tudjuk kezdeni, így beszéltük meg miniszter úrral. Előtte javaslatot tennék a miniszteri meghallgatás eljárására vonatkozóan. Tekintettel arra, hogy egyrészt a teremhasználati lehetőség továbbra is kötött, másrészt pedig a miniszter úrnak az egyéb elfoglaltságai együttesen arra készítetnek, hogy azt a javaslatot terjesszem elő, miszerint a képviselők 3-3 percben tehessék fel a kérdéseiket a miniszternek, a miniszter úr pedig a bevezetőjét 20-25 percre korlátozza. Ezt követően a kérdéseket természetesen megválaszolja, tehát magyarul időkeretes tárgyalásra teszek javaslatot.

Erről a javaslatról a bizottság vita nélkül dönt. Kérem, aki ezzel egyetért, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* 9 igen. Ki az, aki nem ért vele egyet? *(Szavazás.)* 3 nemmel a bizottság tehát döntött az időkeretes tárgyalásról.

11 óráig, a miniszter úr megérkezéséig egy rövid szünetet rendelek el. Köszönöm szépen az eddigi részvételt.

(Szünet: 10.51 - 10.59)

Dr. Palkovics László innovációért és technológiáért felelős miniszter éves meghallgatása (Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)

DR. PÓSÁN LÁSZLÓ (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Ahogy előzetesen jeleztük, 11 óra van, megérkezett miniszter úr, és elkezdjük utolsó napirendi pontunkat, dr. Palkovics László innovációs és technológiai

miniszter éves meghallgatását, amely az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján történik.

Tisztelettel köszöntöm miniszter urat, és tisztelettel köszöntöm munkatársait, államtitkár asszonyt, államtitkár urakat, miniszteri biztos urat, sajtófőnök asszonyt és a többieket, ezzel nem húznám az időt.

Előzetes döntésünknek megfelelően tehát időkeretben tárgyaljuk a napirendet. Most megadom a szót a miniszter úrnak a rövid összefoglalója megtartására. Parancsoljon, miniszter úr! *(Dr. Hiller István megérkezik a bizottság ülésére.)*

Dr. Palkovics László expozéja

DR. PALKOVICS LÁSZLÓ innovációért és technológiáért felelős miniszter: *(Az előadást projektoros kivetítés szemlélteti.)* Köszönöm szépen. Én is üdvözlöm elnök urat, a képviselő hölgyeket és urakat. Az elmúlt egy évben nagyon sok minden történt, úgyhogy örülök annak, hogy ma erről be tudunk számolni. Igyekszem azt a 25 percet betartani, amit elnök úr itt kiszabott, és utána nyilván megpróbálok válaszolni a kérdésekre.

Az elmúlt év eredményeiről az innováció, a kutatás-fejlesztés, a felsőoktatás, a szakképzés területén, itt egy viszonylag hosszú prezentációval készültünk. Amennyiben elnök úr egyetért vele, ezt nagyon szívesen a tagok rendelkezésére bocsátjuk, el fogjuk küldeni pdf-formátumban. Ennek egy nagyon kicsi részéről akarnék most beszélni, de a többi része benne van ebben a prezentációban, tehát kvázi beszámolóként is értelmezhető.

Kezdjük a kutatás-fejlesztés és innováció kérdésével. 2018-ban nekifogtunk a magyar innovációs kutatási rendszer továbbalakításának. Ennek egy sor szempontja volt. Az alapvető szempontunk az, hogy Magyarország alapvetően egy gyártó országból újra a kutatás-fejlesztést, az innovációt, tehát a magasabb hozzáadott értéket előállító országok sorába tartozzon. Ennek egyik feltétele az, hogy az innovációs rendszert olyan irányba kell alakítani, hogy a traktivitásunk ne csak a gyártestületnél legyen magas, hanem a kutatás-fejlesztés területén is, és ez ne csak a külföldi, ne csak a nagyvállalatokra vonatkozzon, hanem főleg és megcélzottan a magyar tulajdonú kkv-kra, amelyeket egyébként a magyar egyetemi, akadémiai kutatási rendszer pedig ebben támogat.

Tulajdonképpen az a stratégia, aminek néhány eleméről szeretnék itt szólni, egy hatszintű stratégiát jelent. Van egy jogszabályi része, erről nagyon sokat nem szeretnék beszélni, az itt ülők szerintem ezt a parlamentben végigélték, és lehet, hogy jobban is ismerik, mint én.

A második, amiről egy kicsit hosszasan szeretnék beszélni, az a finanszírozási rendszer, utána bizonyos intézményi keretekről, de itt nem a vállalatokról, hanem ami az állam, illetve a kormány körébe tartozik, és itt olyan különböző megoldásokról, hogy hogyan tudjuk azt az innovációs képességet növelni, ami szükséges ahhoz, hogy egy jól működő rendszerünk legyen, néhány horizontális funkcióról, illetve a végén pedig egy olyan nemzetközi környezet kialakításáról, ami Magyarországot tovább emeli ezen a területen.

A jogszabályi környezetről. Ahogy mondtam, a 2020-as évben volt néhány olyan jogszabály-módosításunk, ami kiemelt figyelmet kapott. Az egyik az Eötvös Loránd Kutatási Hálózat létrehozása, tehát az Akadémiáról történő leválasztása és mindenfajta fölérendelt szervezettől való függetlenségének a megteremtése. Hívhatjuk ezt egyébként ezen intézményrendszer autonómiájának is, azzal, hogy onnantól, hogy az Akadémiától, a köztestülettől elvált, onnantól gyakorlatilag a saját szervezetei határozzák meg azokat az irányokat, ahol egyébként az ő kutatásukat

végezni kívánják. Itt az államnak tulajdonképpen egy dolga van, ennek a finanszírozása.

A másik, amit talán ki kell emelni a modellváltás vagy a kutatás-fejlesztési innováció szempontjából, hogy a modellváltó egyetemek kutatási-innovációs képességei Magyarországon kifejezetten magasak, tehát 60 százalékát a tudományos publikációknak az egyetemek hozzák létre, és a maradék 1/3-át az Eötvös Loránd Kutatási Hálózat intézményei. Tehát ez volt egy olyan terület, amit meg kell említeni.

Illetve létrejött a Bay Zoltán Alkalmazott Kutatóintézet-Hálózat, ami egyébként korábban létezett. Az itt ülők szerintem még emlékeznek Pungor Ernőre, ő '89-ben az egyik rendszerváltó nobilitásunk volt. Pungor professzor úr hozta létre a Bay Zoltán Alapítványt, ami egy bizonyos fejlődési folyamaton ment keresztül. Úgy gondoltuk, hogy a modell annak idején a Fraunhofer Intézet volt, most ugyanaz - ezt szeretnénk visszaállítani -, tehát ezért hoztuk létre ezt a hálózatot.

Csak azért, hogy néhány számot is mondjak. Gyakorlatilag az NKFI Alap költségvetését '19-ről '20-ra megdupláztuk, tehát kétszer annyi pénz került az alapba, mint amennyi előtte volt. Itt egy régi restanciánkat teljesítettük. 2003-ban jött létre az alap. Ott volt egy megállapodás az akkori kormány és a vállalatok képviselői között, hogy a vállalatok befizetnek egy bizonyos összeget, és az állam ugyanígy hozzátesz. Ezt a feladatát egyik állam sem látta el, egyik kormány sem látta el egészen mostanáig. Ebben tehát mindannyian bűnösök voltunk. Ezt a régi restanciánkat kompenzáltuk most. Megjelent ez az összeg, ez azt jelenti, hogy 80 milliárdról százötvenegynéhány milliárdra növekedett az alapon keresztül felhasználható pénzmennyiség. Ez nem az egyetlen állami növekedést jelenti egyébként, tehát ennek sokfajta eleme van. Ennek egy része egyébként a nemzeti laboratórium kérdése.

Az, hogy Magyarország elkezdett továbbra is attraktív maradni, sőt egyre traktívabb lenni a kutatás-fejlesztési, innovációs beruházások szempontjából, ez abból is látszik, hogy 2016 óta megduplázódott a KFI-ráfordításunk abszolút értelemben, tehát 400 milliárdról 800 milliárdra ment fel. Még messze vagyunk attól a céltől, amit kitűztünk. 2020-ban ez 1,6 százaléka volt a GDP-nek. Itt 2 százalékot tűztünk ki. Ezt nem értük el, de ez nem gátol meg bennünket abban, hogy a cél továbbra is az legyen, hogy 2030-ra a 3 százalékot elérjük. Úgy tűnik, hogy azoknak a beruházásoknak, amelyek Magyarországra jönnek, a magyarországi partnerei egyre inkább a magas hozzáadott értékű tevékenységet helyezik előtérbe.

Ennek persze azért van egy közvetlen hatása, ami most már megfigyelhető. 2016 óta folyamatosan nő a kutatás-fejlesztésben dolgozók száma, 37 ezer volt a felsőoktatási stratégia létrehozásának időpontjában, 2014-15-ben, most 52 ezernél tartunk, pontosabban 2020-ban tartottunk 52 ezernél. Látszik egy érdekes átstrukturálódás a munkaerőpiacon a Covid alatt és hatására, hogy bizonyos területekről egy nagyon jelentős létszám ment át a tudományos és műszaki fejlesztés és az infokommunikáció területére. Ugyan nincsenek még '21-es végleges számaink, de a becsléseink azt mutatják, hogy nem kizárt, hogy '21-ben el fogjuk érni a 60 ezret. Tehát 37 ezerről kezdtük 2016-ban, és nagyjából 60 ezer lesz 2021 végére. Ez mindenképpen egy pozitív jel. Ebben benne vannak a vállalkozások meg a kutatás-fejlesztés létszámai, benne vannak az egyetemi és az állami kutatóhelyek létszámai. Azt is mutatja egyébként, hogy az a vizionált probléma, hogy mert ha majd az Akadémiától leválik a Kutatóintézet-Hálózat, az emberek el fognak menni, hát pont az ellenkezője történt, inkább hazajöttek, és egyre inkább jönnek haza.

Megnéztük azt, hogy hogyan kell támogatni a magyar államnak a teljes innovációs ciklus során annak a szereplőit, ugye onnantól, hogy az ötlet felmerül, legyen ez egy kutatásra vonatkozó ötlet vagy egy termékötlet, egészen odáig, hogy valami lesz belőle a végén, ehhez illesztettük hozzá a különböző támogatási

konstrukcióinkat. Ezek lehetnek források, lehetnek jogszabályi támogatások, lehet egyéb másfajta támogatás. Ennek a részletei a prezentációban szerepelnek, és szívesen válaszolok bármilyen kérdésre.

Ami az Eötvös Loránd Kutatási Hálózatot illeti, itt, a parlamentben annak idején elég intenzív vita folyt arról, hogy most akkor ez micsoda, és miért történik, el akarjuk-e venni az ő pénzüket, meg itt majd mindenfajta magyar vállalkozók fognak részesülni az EU-s forrásokból. Hát a helyzet az, hogy egyik sem történt meg. Létrejött egy, a Max Planckhoz vagy egy hasonló német kutatóintézet-hálózattól független kutatóintézet-hálózat a saját szervezeteivel, tehát a saját tudományos tanácsával, a saját nemzetközi tanácsadó testületével, az állam megduplázta az alapköltségvetésüket, tehát 17,5 milliárdról 39,5 milliárdra ment fel 2021-re, és ez a szint tovább fog emelkedni. Nemhogy elvándorlás történt, hanem hazaáramlás történt, nemcsak a „Lendület” program miatt, hanem egyáltalán ezeknek az intézeteknek a működése miatt. Úgyhogy azt gondolom, az irány mindenképpen helyes volt. Ez abból látszik, hogy nem kaptam levelet a német kutatóintézetek vezetőitől. Amikor leválasztottuk, kaptam negatív levelet, most nem kaptam pozitívat, tehát valószínűleg elégedett lehet mindenki. Létrejött a Bay Zoltán Alkalmazott Kutatóintézet-Hálózat a Bay Kft., az ÉMI, a ZalaZONE, illetve a KTI részvételével. Ahogy mondtam, ez egy, az államhoz tartozó alkalmazott kutatóintézet-hálózat. A finanszírozási modellje ugyanaz, mint a Fraunhoferé, egyharmadát a magyar állam állja, a többi az ő feladatuk hogy létrehozzák a finanszírozásukat, részben - és ez valószínűleg a kisebb rész - pályázatokból, nagyobb részben pedig ipari bevételekből.

A modellváltó egyetemekről majd fogok hosszasan beszélni, de kutatás szempontjából a modellváltó egyetemek finanszírozása lényegesen megváltozott, átlagosan 2,5-szeresére nőtt a költségvetésük. Ebben a 2,5-szeres növekedésben, mondjuk, a Debreceni Egyetem éves támogatása 25 milliárdról 57 milliárdra emelkedett. Na ebben a különbségben nemcsak oktatással kapcsolatos költségek vannak, hanem kutatási költségek is. Az itt lévők szerintem mindegyike emlékszik arra, hogy mi is volt a kutatási normatíva. Ez most nem kutatási normatíva, hanem kutatásra szánt, egyébként az elvárt jellemzők alapján odaadott forrás, amit az egyetemek erre a területre fordítanak.

Egy másik horizontális eleme ennek a stratégiának az úgynevezett tudományos és innovációs parkok hálózata. Ezek jelentős részben, talán egy kivétellel, egyetemek mellé épülnek. Az egyetemi, akadémiai tudás, kutatás megjelenése az ipar irányába, ez az interface, a tudományos és innovációs park-hálózat, egy nagyjából egy 450 milliárd forintos beruházásról beszélünk. Ennek több eleme már épül, a többi elemére pedig most írtuk ki az utolsó pályázatot. Itt gyakorlatilag az egyetemekkel megállapodtunk ennek a részleteiben, most a pályáztatás szakasza zajlik.

Egy másik horizontális elem pedig a magyar kutatóink együttműködését kívánja erősíteni, ez a nemzeti laboratóriumok rendszere. Itt kicsit lemásoltuk, ami Amerikában van, ahol olyan területekre, amik egyébként a közösség szempontjából az elkövetkezendő időszakban fontosak - a víztől kezdődően, a mesterséges intelligencián keresztül a biotechnológiáig vagy a humán reprodukciós kérdésekig -, 17 nemzeti laboratóriumot hoztunk létre, és még 10 létrehozása áll küszöbön. Ezeknek a részleteit diszputáljuk.

4 területen működik: az egyik a kultúra és a család, a második az egészség, a harmadik a biztonságos társadalom és környezet, a negyedik pedig az ipar és a digitalizáció. Azért választottuk ezt a 4 kategóriát, mert az Európai Uniónak a „Horizon Europe”-rendszere is egyébként ezekre a kategóriákra épül rá, és nem titkolt szándékunk a nemzeti laborok rendszerével, hogy létrehozzuk azt a platformot,

amiben sokkal eredményesebben tudnak szerepelni a magyar kutatóhelyek, a magyar innovatív vállalatok az EU-forrásokért folytatott küzdelemben.

A „Horizont 2020”-ban 0,6 százalékat tudtuk elhozni a teljes forrásrendszernek, ez nem egy borzalmasan nagy összeg. Most 2 százalékot tűztünk ki célul, és úgy tűnik, hogy az intézkedéseink elkezdtek beváltani a hozzájuk fűzött reményeket, sokkal hatékonyabban pályáznak egyébként magyar intézmények.

Egy nagyon fontos dolog az innováció területén a nemzetközi megjelentetések módja két irányból: kifelé legyen látható a magyar tudományosság; a másik pedig, hogy tudjunk külföldi kutatóknak lehetőséget teremteni arra, hogy Magyarországon végezzék a munkájukat.

Ennek több intézménye van. Az egyik, ami ezt finanszírozza, az „Élvonal” pályázat. Az „Élvonal” pályázat az ERC-hez hasonló pályázatot jelent. Ez nyitott egyébként külföldiek számára is. Az a feltétel, hogyha valaki eredményes ERC-pályázatot nyújtott be, nem nyerte meg, más oknál fogva, de eredményes volt a pályázata, akkor erre pályázhat, és ezt megnyerheti, de logikusan Magyarországon kell végeznie a kutatásait. Tehát ez az, ami finanszírozza.

Ami pedig az intézményrendszert illeti, az ELI, a szegedi lézerközpont nagyjából befejeződött, ugyan már több éve használjuk. A külföldi kutatók száma folyamatosan nő. Telepítettünk rá egy olyan nemzeti laboratóriumot, ami egy francia Nobel-díjas fizikus irányítása alatt zajlik. Ez egy lézertranszplantációs laboratórium, hogy hogyan bontjuk le a nukleáris hulladékot úgy, hogy ne sokáig legyen velünk, hanem rövid ideig.

A második, ami szintén egy hasonló kategória, ez az EMBL. Az EMBL a világ legjobb molekuláris biológiai kutatóintézete, Heidelbergben van a központja. Magyarország tagja egyébként az EMBL-hálózatnak. Létrehoztunk három egyetem együttműködésével egy ilyen kutatóintézetet. Ez most a Szegedi Egyetemen működik. Januárban elkészül a kutatóintézet épülete, és át fog költözni oda. Megállapodtunk az EMBL-lel, hogy a saját jogán fog kutatási feladatokat ellátni. Ez is egy olyan terület, ami például lehetőséget teremt arra, hogy Karikó Katalinnal egy, a lézertranszplantációhoz hasonló labort hozzunk létre, ami egyébként molekuláris biológia típusú labor, és mondjuk virológiával foglalkozik.

Az MIT a világ legjobb egyeteme. Magyarországon már két éve itt van egy olyan programmal, ami az oktatás-kutatás mellett a harmadik tevékenységük : ez egy innovációs program, hogy hogyan lesz egy kutatási feladatból valamilyen innovatív termék. Az első 140 kiválasztott és az elsőként végigcsinált projektből egyébként 14 ment tovább a második szakaszra, amit már egy lényegesen komolyabb összeggel finanszírozunk. Ennek a közép-kelet-európai központja egyébként Debrecenben van, tehát a Debreceni Egyetem ennek a projektnek a gazdája.

Ezek állami kezdeményezések, ahol nagytekintélyű magyar kutatókat hívunk haza, biztosítjuk a kutatási feltételeiket, azzal, hogy az itteni kutatócsoportjukat is irányítják. Megmarad persze a külföldi affiance-ük is, de idejük egy részét itt töltik. Ebből kettőt már említettem; a másik kettőből az egyik az, ami itt szerepel. Claus professzor úr lézerfizikus, Nobel-díjat kellett volna neki kapni, csak szerencsétlen módon egy aktuális ügy mentén egy másik kapott, Gérard Mourou, aki egyébként szintén Magyarországon van. Ő egy olyan kutatást végez, ami alapvetően a jövőbeni betegségekre vonatkozó korai diagnosztikai rendszer fejlesztése. Ez egy 22 milliárdos projekt. Claus professzor már felépítette a magyarországi stábját, magyarországi affiliációval publikálnak a Nature-be. Ha megnézzük az idei első számukat, egy sor cikket találunk már ezzel az affiliációval.

A másik pedig Roska Botond, szerintem az itt lévőeknek a neve mond valamit. Roska Botond szintén egy Nobel-díjra már jelölt kutató, aki retinaújraépítéssel

foglalkozik. Az első beteg, aki az általa létrehozott retinát már megkapta, és egyébként a teljes vakságból az alapfelismerésig eljutott, ez már működik, létezik, és vele is megállapodtunk egy ilyenfajta cég létrehozásában. Ehhez tartoznak különböző állatkísérleti laboratóriumok, illetve most történik a laboratórium felépítése, pont két héttel ezelőtt jelentettük be. Tehát ez egy olyan mód, ami Magyarországot ilyen tudósokon keresztül egy másfajta világhoz köti hozzá.

Egy másik példa a Fraunhofer Intézet; neki Magyarországon van már egy vegyesvállalata a SZTAKI-val. Két héttel ezelőtt döntöttük el közösen, hogy az ipar 4.0 technológia mellett egy másik kompetenciaközpontot is felépítünk, a Mesterséges Intelligenciát, és akkor van még a ZalaZONE, ami szintén egy másfajta dolog.

Ami a szakképzési rendszert illeti, itt két évvel ezelőtt kezdtünk meg egy erőteljes átalakítást. Ha megnézzük az eredményeit, azt lehet látni, hogy ezek megjelentek, tehát már 2 évvel egymás után 8, illetve az utolsó évben 10 százalékkal nőtt a beiskolázás aránya. Nagyon fontos hozzátenni, hogy ez nem a gimnáziumok helyett, ez a gimnáziumok mellett egy másfajta intézményi formát jelent. Azzal, hogy a 4+1 éves szagimnáziumot megszüntettük, és helyette 5 éves technikum lett, ezzel direktben tudunk ajánlani a technikumba járó tanulóknak egy olyan életpályát, hogy utána rögtön egyetemre tudnak menni. Azon túl, hogy ők ösztöndíjat kapnak, a pedagógusok jövedelmét jelentős mértékben rendeztük. Zajlik egy nagyon komoly fejlesztési program, ahol az iskolák infrastruktúráját, elsősorban épületet is néha fel kell újítanunk, de inkább oktatási infrastruktúrát fejlesztünk, ez a XXI. századi szakképző intézmény. Kifejezetten jó irányba haladunk.

Itt megfordítottuk a szakképzés tekintetében a szokásos irányt: nem az iskola határozza meg, hogy mit tanít a gyerekeknek, hanem megkérdezzük a vállalatokat, és megkérdezzük a gazdaságot, hogy ők mit szeretnének, és ezt a kettőt kombináljuk az iskola szintjén. Ez kifejezetten jól működik. A szakképző intézménynek van egy erőteljes szociáliskülönbség-kompenzáló hatása. Ez az, amit egy gimnázium nem nagyon tud ellátni, viszont mi el tudjuk.

Létrehoztunk egy orientációs évfolyamot azoknak a gyerekeknek, akik a 8.-ból, az általános iskolából úgy kerülnek ki, hogy tanulási nehézségekkel bírnak; őket megpróbáljuk bevinni az iskolába, ez kifejezetten jól működik. Van egy „Dobbantó” program azoknak, akik tanulási nehézséggel rendelkeztek. Valószínűleg nem fogják tudni a technikumot elvégezni, viszont egy részsakképesítést tudnak szerezni. Itt egyházakkal működünk együtt, és átvettük ezeket a megoldásokat.

És van egy műhelyiskola, ami pedig a gyakorlati képzés terepe. Csak egy példa, az itt lévők szerintem a Dr. Ámbédkar Gimnáziumra emlékeznek, ez Sajókazán egy cigány gyerekek számára létrehozott gimnázium volt. Az iskola ott nehézségekkel rendelkezett, átment Miskolcra, és átalakítottuk technikummá a minisztérium támogatásával. Úgy tűnik, hogy az iskola a helyére állt. Ez tipikusan egy olyan ügy, amit a szakképzési rendszer ilyen értelemben tud kezelni, úgyhogy Derdák urat meg lehet kérdezni az együttműködésünk hatékonyságáról.

És akkor még egy dolog, amit talán itt kiemelnék, nagyon sok mindenről lehetne beszélni: egy újfajta képzési formát, amit úgynevezett ágazati képző központnak hívunk. Az ágazati képző központ azt mondja, hogy összeállnak a helyi szereplők, a szakképző intézmény, ha van egyetem, az önkormányzat, a nagyvállalat, a kisvállalat, egyéb képző helyek, és egymás diákjait képzik egyébként, tehát gyakorlati képzést biztosítanak, amiből most már több létezik az országban. Az első Zalaegerszegen készült el, ezt hamarosan fel fogjuk avatni; készen van eszközrendszerrel, együttműködő partnerekkel, és haladunk tovább a többi intézmény irányába.

És akkor a felsőoktatás az utolsó elem, nagyon gyorsan. Az a folyamat, amit 2014-ben elkezdünk - és az itt lévők közül többen részt vettek ennek az erőteljesebb figyelmet igénylő szakaszában is, meg az egyéb szakaszaiban is -, ennek a folyamatnak az eredménye volt az, hogy 21 intézmény ebben az évben modellt tudott váltani, tehát más formában működik.

Ez a modellváltás alapvetően 5 lényegi elemet tartalmaz. Volt egy jogszabályi oldala, ezt szerintem elég intenzíven tárgyaltuk meg a parlamentben, tehát erre nem térnék ki. Volt egy olyan fenntartóváltási folyamat, hogy melyik intézmény hogyan képzei el a jövőjét. Ez is sok vitát váltott ki, de aztán végül is 21 egyetem úgy döntött, hogy ebben a formában kíván továbbműködni.

A kormány úgy döntött, hogy ennek a működésnek az anyagi feltételeit biztosítja, ez két irányt jelentett. Az egyik egy lényeges, tehát lényegi költségvetés-növekedés. Ez a 2,5-szeres finanszírozása az egyetemeknek '21-ről '22-re létrejött, tehát a költségvetés pontosan 200 milliárd forinttal többet tartalmaz felsőoktatás-finanszírozásra, mint a megelőző évben, illetve egy 2700 milliárd forintos intézményfejlesztési tervet raktunk össze. Ebben az összes egyetem, mindenki benne van, állami, egyházi egyetemek, illetve a modellváltó egyetemek szintén, aminek megkezdtek a finanszírozását. A finanszírozás itt nem olyan, mint korábban volt, tehát nem fenntartóként működik a magyar állam, hanem egy szerződést kötünk, amelyben teljesítmény és minőségügyi kritériumok szerepelnek. Az egyetemek 6 évre ezzel elszámolnak, és a finanszírozásuk ettől függ, de ahogy mondtam, ez lényegesen nagyobb.

Van még egy sor feladatunk, ami zajlik egyébként, a bolognai rendszer bizonyos elemének a továbbgondolása. Ebben nagyon sok minden van. Az egyik elem, hogy a szakindítást és a szaklétesítést szeretnénk egyszerűbbé tenni és az államtól az egyetemekhez delegálni, tehát hadd döntsék el ők maguk, hogy hogyan akarják a jövőjüket elképzelni úgy egyébként, hogy MAB persze megmarad mellette, csak utólagos ellenőrzéssel bír odáig, hogy mondjuk a közgazdászképzésnél a négyéves alapképzés plusz egyéves mesterképzés feltételeit létrehozuk. A kettő között elég széles a mezőny.

Hogy a modellváltásnak mi volt a lényege, ha én mondom, szerintem nem hiteles, de ha Szajbély professzor úr mondja, akkor mindenképpen hiteles. Szajbély Mihály volt az, aki a Szegedi Tudományegyetemnél nemmel szavazott a modellváltásra valamikor idén januárban. Aztán amikor az egyetem megkötötte a finanszírozási megállapodást, akkor gratulált az eredményekhez, utána pedig október végén azt mondta - és ez a lényege a modellváltásnak, azért raktam ide, mert ilyen szépen magam sem tudtam volna megfogalmazni, azon túl, hogy ezt mondtam egyébként folyamatosan is -, hogy „a Szabó Gábor rektor által vezetett kuratórium egyértelműen jobb fenntartó, mint a csőlátású és technokrata Palkovics által vezetett minisztérium”. Szerintem ez a lényege a modellváltásnak, ezt szerettük volna elérni, és az, hogy Szajbély Mihály ezt megerősítette, szerintem ennél jobb dolog nem történhetett volna. Huszonegy egyetem alakult át, egyébként ez nagyjából 180 ezer hallgatót jelent mindösszesen, tehát kétharmada az egyetemi hallgatóknak ilyen intézménybe jár.

A megállapodásunk több elemet tartalmaz, egy kicsit jobban látni. Ötelemű a szerződés. Tartalmaz oktatásra vonatkozó elemeket, kutatásra vonatkozó elemeket, az infrastruktúra finanszírozására, az egyéb feladatokra, a kiemelt ágazati célokra, tehát a harmadik misszió létrehozására vonatkozó elemeket. Minden egyetemnek vannak egyéb olyan feladatai, amelyeket ők vállaltak - orvosi egyetemeknek klinika működtetése -, és vannak ettől különböző ügyek, na ezek kerültek be egyébként részletesen az egyetemekkel leegyeztetve egy olyan hatéves szerződésbe, amely a

keretszerződésnek egyébként a része, amit évente felülvizsgálunk, és a finanszírozásról évente döntünk. A finanszírozásnak első évben a 70 százalékát előre odaadjuk, a 30 százaléka teljesítményfüggő, a második évben 60:40 százalék, a harmadik évtől kezdve pedig a fele-fele. Ez azért van, hogy az egyetemek ezt a fajta új megoldást szokják meg. Finnországban ez így működik.

Ha megnézzük, hogy ez mit jelentett egyébként a felsőoktatási ráfordításoknál, 2022-re 2021-hez képest egy jelentős növekedés látható. A mostani előrejelzések alapján a GDP 1,8 százalékát, tehát ezermilliárd forint fölötti összeget fogunk költeni felsőoktatási intézményekre. Ezzel, mondjuk, az Európai Unió vezető országai közé fogunk tartozni, úgyhogy azt a célt, amit 2014-ben az akkor egyébként elég sokat kritizált felsőoktatási stratégiában kitűztünk, ezzel elértük. Tehát egy színes fenntartói struktúrájú felsőoktatási rendszerünk van, az egyetemi autonómia kérdése szerintem már nem kérdés, és a finanszírozást pedig hozzátettük. Ha megnézzük a számokat egyébként, a 2020-as utolsó számot, úgy tűnik, hogy minden szempontból növekedést látunk. Egyrészt a jelentkezők száma is nőtt, illetve a felvettek száma is nőtt, és tulajdonképpen azt kell mondanom, hogy majdnem minden területen látunk jelentős növekedést. Úgyhogy úgy tűnik, hogy a hallgatói elfogadottsága ennek a modellváltásnak, ennek a fenntartóváltásnak szintén nagyon magas és mindenképpen pozitív.

Ha már számokról beszélünk, itt mindig mondok mindenfélét, itt egy sor rendszer van, most azt mondtuk, hogy a Times Higher Education World Universityt tekintve ez az egyik talán legkomprehenzívebb rendszer. Ebben a Semmelweis Egyetem az elmúlt évben a 277. helyezést érte el. Soha magyar egyetem ilyen előkelő helyet még nem foglalt el. A 277. helyezés azt jelenti, hogy a régióból egyik másik egyetem sem előzi meg. A Bécsi Egyetem van kicsit előrébb, minden más egyetem mögötte van. Tehát úgy tűnik, hogy ha egy egyetem megfelelően irányított, akkor ezek az eredmények jönni fognak, plusz még két egyetem be is került egyébként a rangsorba, az Óbudai Egyetem, illetve a Pannon Egyetem. Az Óbudai Egyetem, egy főiskolából összerakott egyetem esetében azt gondolom, ebbe a társaságba kerülni mindenképpen egy jó dolog. 1200 egyetemről beszélünk. Ez a világ egyetemének az 5 százaléka, és hogy abban az Óbudai Egyetem benne van, az egy komoly dolog, és még csak most kezdtük meg ezt a fajta átalakítást. Azt hiszem, erre méltán büszkék lehetünk.

Még egy kérdés, a Fudan Egyetem, ez mindig elő szokott jönni, hogy mit akarunk mi a Fudan Egyetemtől. A Fudan Egyetem a világ 31. legjobb egyeteme, illetve a 34. helyezés után a 31. helyezett lett. A helyzet az, hogy a Fudan Egyetem egy nemzetközi egyetem, nemcsak Magyarországon van oktatása, hanem egy sor más országában a világnak. A Fudan Egyetemnek egyébként olyan jeles előadói is vannak, mint akiket itt az alsó ábrán látnak, szerintem nem kell elmondani, hogy ki kicsoda ezek közül. Ha megnézzük, hogy a Fudan Egyetem hol van jelen a világban, hát Európában egy sor országban van a Fudan Egyetemnek valamifajta képzése, campusai, Amerikában szintén. Ez eggyel fog nőni, pontosabban átalakul, Magyarországon is lesz Fudan Egyetem.

Minden olyan vélelmezés egyébként, hogy a diákváros, ahol kollégiumot kívánunk építeni, a Fudan Egyetem miatt sérülne, ez nem így van. Ezt nem győzőm elégszer elmondani. A diákváros ötlete nem a sajtó, nem az ellenzék ötlete, hanem a magyar kormány döntése. Volt, amikor egyébként az olimpiát le kellett mondanunk. Akkor úgy döntöttünk, hogy ott egy kollégiumi rendszert hozunk létre. Továbbra is az a szándékunk, erről van egy kormányhatározat. Soha nem mondtuk azt, hogy csak diákváros lesz. Tehát ha a főpolgármester úr képességei ennek a dolognak az elolvasását illetően nem voltak feltétlenül elegendők, már nem az olvasási képességei,

hanem a politikai megértési képességei, itt mindig egyetemvárost akartunk létrehozni és kollégiumot mellette, ez fog megtörténni. Tehát a Fudan Egyetem csak egy részét veszi el ennek a területnek, de mindig így terveztük egyébként. Ennek a tervezése zajlik. Semmilyen döntés nem született.

Tehát nagyon fontos érteni azt, hogy a Fudan Egyetemmel kapcsolatosan, ahogy azt már sokszor kommunikáltuk, nincs semmifajta döntés, nem is lehetett, mert nem tudjuk, hogy miről döntünk. Különböző modellek léteznek, sem a finanszírozásról, sem az egyetem épületeiről nincs döntés. Egy dolog látszik ebben a pillanatban, de ebben sincsen döntés, hogy hogyan osztjuk meg a feladatokat a Fudan Egyetemmel, és azzal a világ egyik legjobb intézménye Magyarországon megjelenik. Szerintem az MIT mellett a Fudan is kiválóan fog tudni működni. Nagyon röviden ennyit szerettem volna mondani. Van még egy csomó kérdés, de akkor majd a kérdésekre próbálok válaszolni. Pont 25 percig beszéltem, igyekeztem tartani. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük szépen a miniszter úrnak, a példás fegyelmet megkülönböztet. Tisztelt Bizottság! A kérdések következnek, 3 perc képviselőnként. Kérdezem, hogy ki kíván szólni. *(Jelzésre:)* Elsőként Vinnai képviselő úr jelentkezett. Látjuk-e a továbbiakban, hogy ki akar hozzászólni? *(Jelzésre:)* Vinnai képviselő úr, aztán Ander képviselő úr, Kállai Mária, Hohn Krisztina, Dunai Mónika. Egyelőre tehát ezeket tudjuk. Vinnai képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

Kérdések, hozzászólások

DR. VINNAI GYŐZŐ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Sok minden történt az elmúlt egy évben. Ez a 25 perces beszámolóból kiderült. Én a szakképzésről szeretnék kérdezni. A szakképzést is érintette a beszámolójában. Azt a generális kérdést tenném fel, hogy milyen visszajelzések vannak arra vonatkozóan, hogy hogyan fogadta a társadalom a szakképzés átalakítását, hiszen a 2020-2021-es tanévben indult el ez a rendszer, megelőzte korábban a stratégia kidolgozása, a Szakképzés 4.0. Én magam, mint egyéni képviselő, azt figyelve egyfelől, amit mondott miniszter úr is, hogy nem a gimnázium helyett jött létre, hanem párhuzamosan mellette, mit mutatnak a felvételi számok, mennyien választották a szakképző intézményeket. Milyen visszajelzései vannak a gazdasági szereplőknek, hogy jól sikerült-e a képzés a gyakorlatorientált vagy a duális képzés vonatkozásában? Esetleg vannak-e jelzések a szülők vonatkozásában? Bár még rövid idő telt el, de az ösztöndíjrendszert is sikerült teljesen átalakítani, és ez különösen fontos azon a területen, vagy abban a régiójában az országnak, Északkelet-Magyarországon, ahol fontos a szülők vonatkozásában, hogy ösztöndíjat kaphatnak a gyerekek.

Talán még azt szeretném megkérdezni, hogy a szakoktatók helyzete hogyan változott, hiszen cél volt a szakoktatók bevonása ebbe az új képzési rendszerbe. Generálisan milyen előnyei vannak ennek az új rendszernek? Ez lenne még a kérdésem. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Ander képviselő úr!

ANDER BALÁZS (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Köszönjük szépen a 25 percbe sűrített legalább 75 perces mondanivalót. Én is a szakképzéssel kapcsolatosan kérdeznék. Említette miniszter úr, hogy két évvel ezelőtt mélyreható változások, reformok kezdődtek. Ennek nagyon sok elemét egyébként örömmel tudjuk üdvözölni, ilyen például az ösztöndíjrendszer.

2019-'20-ban az összes középiskolás diák közül 17 411 volt sajátos nevelési igényű. Közülük egyébként mintegy 7975-en, ha jól emlékszem, a hagyományos szakmunkásképzőkben tanultak, tehát abban az iskolatípusban, ami egyébként az összes diákseregletnek tulajdonképpen 16-18 százalékát fedi le, ott megtalálható az SNI-s diákok 45 százaléka. A kérdésem arra vonatkozik, hogy akkor az azóta eltelt két év alatt milyen lépéseket tettek egészen konkrétan arra, hogy az ebből felmerülő nevelési, oktatási és egyéb problémákat kezelni tudják? Nyilván ez vonatkozik egyébként a BTM-es diákokra is, tehát az arányok hasonlóak. Míg mondjuk gimnáziumban 1,7 százalék összesen az SNI-sek aránya, a technikumnak nevezett középiskolában 4,2 százalék, azt látjuk, hogy minden nyolcadik diák a szakmunkásképző iskolákban ilyen nehézségekkel küszködik. Tehát erre valamilyen választ kellene adni, és ez a válasz nincsen meg. Nem véletlenül mondta egyébként Pokorni Zoltán is, hogy éves szinten 10 ezer gyerek megy a lecsóba, és zömmel egyébként ők azok a gyerekek, ők azok a fiatalok, akik sajnos - látni kell a rendszert - mennek a lecsóba.

És akkor egy nagyon aktuális kérdés. Hogyha nincsen beoltva mondjuk egy diák, akkor a jelenlegi szabályok szerint könnyen egy, vagy még egy hétre is karanténba küldhetik, és mivel nincsen online oktatás, felhalmozódnak a hiányzások, és eléri azt a hiányzásmennyiséget, amivel automatikusan évismétlésre lesz kötelezve. Ráadásul, egyébként elesik attól az ösztöndíjtól is, ami kapcsán itt miniszter úr nagyon helyesen mondta, hogy szociális kompenzációs feladatokkal rendelkeznek ezek az intézmények. Erre vonatkozóan milyen konkrét elképzelésük van, hogyan kívánják ezt a helyzetet, ami tényleg valós helyzet - tehát véletlenül sem lehet benne valamiféle politikai szálát keresni most - , megoldani, kezelni?

És még egy. A kiszervezett technikai feladatok kapcsán tudjuk jól - és akkor itt most lehetne azért politikai szálát idekeverni - , hogy egyes iskolák esetében kik és hogyan kapják meg ezeket a feladatokat, hogyan kívánják biztosítani a gyermekvédelmi törvényben foglaltakat? Hogyan tudják ellenőrizni mondjuk azokat a dolgozókat, munkavállalókat, akik, így vagy úgy, de mégiscsak odateverednek ezeknek az iskoláknak a környékére, hát, sok esetben, lássuk be mégiscsak, haveri megbízások révén? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Kállai Mária képviselő asszony következik!

DR. KÁLLAI MÁRIA (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Nem tudom nem megtenni azt, hogy azon túlmenően, hogy gratuláljak ahhoz a teljesítményhez, amit ez a minisztérium nyújt, itt van egy csomó minden, ami a bizottságunk funkciójából adódóan nyilván nem hangzik el.

De hogyha megnézzük, ugyanennek a minisztériumnak a portfóliójában a gazdaság fejlesztésétől kezdve, a védelmi ipar talpra állításán keresztül, sorolhatnám azokat a zónás fejlesztéseket, infrastrukturális fejlesztéseket, amik kapcsán valóban minden mindennel összefügg, mert azok a szakképzésbe járó fiatalok, akik ma kezdik el a szakképzést, azok abban a gazdaságfejlesztési logikában vélhetően szerepelni fognak a munkaerőpiacon, ami kapcsán a minisztérium portfóliójának szerteágazóságát, teljesítményét, elszánt, elkötelezett munkáját tisztelettel köszönöm.

És még egy mondat, hogy ami a személyes választókerületemben a minisztérium munkájából fakadóan történik, az is csak elismerésre méltó.

Egyetlen dolgot szeretnék kérdezni, mert Vinnai képviselő kollégám már megkérdezett egy csomó mindent. Összességében pró és kontra lehet hallani, olvasni a szakképzésben az ott dolgozó tanárok, a környezetében dolgozó tanárok, a szakoktatók helyzetéről, tehát milyen hatással volt rájuk az átalakítás? Lehet-e két év

alatt már tapasztalatot szerezni arról, hogy egy csomóan jelentkezni akarnak, egy csomóan el akarnak menni? Az én személyes véleményem az, hogy rendben van, ami a mi városunkat illeti, de - beszéltünk a hallgatókról, beszéltünk a továbbtanulási lehetőségről - az ott dolgozók mely rétege alapvetően hogyan viszonyul ehhez két év elteltével? Köszönöm szépen, és gratulálok a munkához!

ELNÖK: Köszönöm szépen. Hohn Krisztina képviselő asszony következik.

HOHN KRISZTINA (LMP): Köszönöm szépen a szót. Kettő kérdésem van. Az egyik, hogy hogyan kívánják csökkenteni a korai iskolaelhagyók számát? A tankötelezettségnek a 16 évre való leszállítását követően ugyan nem lett jelentős az iskolaelhagyók száma, 3 százalékról olyan 5-6 százalékra nőtt, viszont a roma fiatalok körében ez sokkal magasabb. Ez idővel tartós munkanélküliség melegágya lehet. Ez az első, tehát hogy hogyan kívánnak erre hatni?

A másik pedig, hogy tervezik-e megváltoztatni a szakképzésbe jelentkező diákoknak a tanév elején, szeptemberben történő kompetenciamérését? Ez nagyon fontos lenne, hiszen nagyon sok esetben a 9. évfolyamon hosszú hónapok arra mennek el, hogy a felzárkóztatásukat végig tudják vinni a pedagógusok, és nem tudnak megfelelően haladni. Tehát hogyha lenne egy másfajta kompetenciamérés, akkor lehet, hogy az jobb képet tudna adni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Dunai Mónika képviselő asszony, tessék parancsolni!

DUNAI MÓNIKA (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony! Államtitkár Urak! Tisztelt Elnök Úr! Én a Bay Zoltán Nemzeti Alkalmazott Kutatóintézet-Hálózatról szeretnék még néhány információt kérni.

Azt tudjuk, és egy nagyon fontos célkitűzésünk, hogy a magyar tudás, a magyar innováció ismét tartozzon a világ élmezőnyébe. Ennek nagyon jó hagyományai és alapjai vannak nálunk, magyaroknál. Mindaz a tevékenység, amely kapcsán azzal is, hogy a kormány létrehozta ezt a minisztériumot, a minisztérium ezt a feladatot tűzte ki célul.

Én azt szeretném kérdezni, hogy ennek a kutatóhálózatnak, bár valóban, ahogy miniszter úr is elmondta, nemrég hozták létre, vannak-e már kézzelfogható eredményei. Milyen célokat tűznek ki?

És még egy olyan kiegészítő kérdésem lenne, említette Karikó Katalin professzor asszony nevét is. Tudomásom van arról, hogy nagyon sok olyan kutatást tudtak önök becsatornázni az elmúlt 1,5-2 évben, amely a világjárvánnyal kapcsolatos, hogy hogyan lehet segíteni, felkarolni olyan tevékenységeket, kutatásokat, amelyekkel nemcsak a magyar embereknek, hanem a világban mindenkinek a segítségére lehetünk. Ha ebből tud példát mondani, miniszter úr, azt nagyon megköszönöm.

És én is nagyon köszönöm a minisztérium minden egyes államtitkárságának azt a munkát, amellyel elősegítik azt a célkitűzésünket, hogy a magyar tudás legyen ismét a világelső között.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e további kérdés, hozzászólás? *(Jelzésre:)* Hiller képviselő úr, parancsoljon!

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Kérdések hangzanak el a miniszteri éves beszámolóval kapcsolatban, de az ilyen alkalom egy másfajta párbeszédre is lehetőséget ad, tudniillik vélemények ütköztetésére, és nem egyszerűen arra, hogy a képviselő kérdez, a miniszter meg válaszol.

Én ezt kezdeményezem, nem kérdés, hanem vélemény formájában, mert egyszerűen nem látom be, hogy azok az intézkedéssorozatok - a felsőoktatásról szeretnék majd beszélni -, amelyekről nagyon precíz módon beszámolt a miniszter úr, mivégre vannak? Egyszerűen nem látom át!

Beszélünk itt a részletekről, a tisztelt kormánypárti képviselők az egekbe magasztalják a minisztériumot - nyilván ez benne van a hivatali leírt feladatkörükben, nincs ezzel nekem bajom, csak nem érdekel, nem szólok hozzá -, hanem gondolkodni azért mégiscsak kell!

Itt az országunk felsőoktatásáról van szó, amiben önök követnek egy irányt, aminek a részleteiről ilyen-olyan viták megjelennek, de szerintem se a közvélemény, se mi nem vitattuk meg azt, hogy ennek ténylegesen mi a célja. Egy változásnak értelemszerűen az kell hogy legyen a célkitűzése, hogy jobb legyen, mint ahonnan kiindul. Gondolom, hogy önök hisznek abban, hogy a magyar felsőoktatás színvonala ezáltal jobb lesz, mert nem tudunk mást feltételezni; értelemszerűen hozzáértő emberek akarataról van szó, de szakmailag én ezt be nem látom, egyszerűen nem értem! Tehát próbáljunk úgy is beszélgetni egymással, hogy nem arról beszélünk, hogy az egyik intézmény mennyi pénzzel hova jutott, ezek nagyon fontos dolgok, arra való a bizottság meg a parlament, hogy ezeket különböző szinten megbeszélje, de a beszámolóban olyan egymással ellentétes érvek szerepelnek, amelyek, azt gondolom, az én kételkedésemet, más tekintetben ellenvéleményemet erősíti.

Azt mondja a miniszter úr, joggal, hogy az egyik említett lista, tényleg ne értékeljük se túl a listákat, egyáltalán ne is értékeljük őket, fogadjuk el, hogy van, hogy a Semmelweis Egyetem mennyit ugrott előre, és milyen kitűnően. Na de hát ez egy akkori valóságában mutatja az egyetemet, amikor nem volt meg a kuratóriumi kiszervezés. Ez az egyetemnek az akkori teljesítménye, amikor ez az átalakítás nem volt. Magyarul, amikor erre hivatkozunk, akkor azt mondjuk, hogy egy magyar egyetem e tekintetben a legszínvonalasabb magyar egyetem *(Az elnök csenget.)* - köszönöm, befejezem -, az úgy lett ezen a rangsoron olyan, amilyen, hogy nem volt átalakítva. Azt szeretném kérdezni, hogy milyen alapon gondolják, tehát ne azt mondjuk egymásnak, hogy én azt mondom, hogy nem jó, ön azt mondja, hogy jó, de mi az a gondolat, ami miatt úgy gondolják, hogy ez színvonalat hoz.

Azzal szeretném zárni, és az elnök úr türelmét megköszönöm, hogy szerintem ennek nem szakmai oka van. Azt gondolom, ennek politikai oka van. Azt értem. Azzal én ellentétes véleményt képviselek. De szakmailag nem látom az okát. Köszönöm. *(Az elnök csenget.)* Kérhetnék ugyan még egy 3 percest, és akkor egyszerűbb a dolog, mert helyettesítem Kunhalmi Ágnest, akkor nem kell zörögni, de azt remélem, hogy a gondolatom így is megfogalmazott. Próbáljunk erről beszélni!

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Van-e további hozzászólási szándék? *(Nincs jelentkező.)* Ha megengedi a tisztelt bizottság és miniszter úr, a legvégén nekem is lenne néhány kérdésem és egy rövid észrevételem. Az egyik csak egy rövid reflexió arra, amit Hiller képviselő úr felvetett, hogy mennyivel jobb, vagy nem jobb. Én egy dolgot biztosan látok a Debreceni Egyetem oktatójaként. Ott ebben az évben 40, a jövő évtől újabb 40 százalékos bérfejlesztés történik a modellváltással összefüggésben. Ez összefügg azzal, hogy azokat a forrásokat, amelyeket az államháztartási törvény alapján nem lehetett becsatornázni az egyetem működésébe,

most viszont be lehet. Tehát ha keressük valaminek a hasznát, akkor itt biztosan megvan.

Amit kérdezni szeretnék miniszter úrtól, az egy nagyon egyszerű, és ha úgy tetszik, apró kis részletek közé tartozó téma. Korábban elindítottak egy olyan típusú felülvizsgálatot, hogy bizonyos szakok mennyire relevánsak, a piaci indokoltsága megvan, vagy nincsen, felsőoktatási szakokról beszélek, fogják-e ezt folytatni, mert van néhány olyan szak, őszintén szólva, aminek nagyon nehéz az értelmét és a gyakorlati oldalát megnézni. Egyetlenegy példát hadd említsek! Van olyan szak, hogy művelődésszervező tanár. Ezt a szakot gyakorlatilag úgy képzik a magyar egyetemeken, ahol van ilyen, hogy lényegében a pedagógusképzéssel kapcsolatos törvényi jogszabályoknak nem tud megfelelni, mert a pedagógusoknak gyakorolni kellene, de ilyen tantárgy viszont az iskolákban nincs. Hogy ebből pontosan mi is lesz, és miért kell ezt tanár szaknak tekinteni, ez csak egy kiragadott példa, hogy van néhány ilyen anomália még a rendszerben. Ez nyilván a finomhangolások része, hogy ezt kívánják-e folytatni. Köszönöm szépen.

Megadom a szót miniszter úrnak, hogy az elhangzottakra válaszoljon, természetesen olyan sorrendben és logikával, ahogyan ő ezt észszerűnek tartja. Parancsoljon, miniszter úr!

Reflexiók

DR. PALKOVICS LÁSZLÓ innovációért és technológiáért felelős miniszter: Köszönöm szépen. A bátorságot nem venném magamnak, hogy más sorrendet próbáljak követni, mint ahogy elhangzott, mert az udvariatlanság lenne, még ha a hölgyeket célszerű lenne persze előre is venni, de miután a logikát is némileg követi, ezért maradnék ennél.

Vinnai képviselő úr kérdése az volt, hogy milyen visszajelzések vannak az átalakításról. Az a helyzet, hogy a legjobb visszajelzés az, hogy a szülők hogyan gondolkodnak erről az iskolatípusról, tehát ide akarják íratni a gyerekeket, vagy pedig máshova akarják íratni a gyerekeket. Az a helyzet, hogy jelenleg a 9. évfolyamon 55 ezer tanuló kezdte meg a tanulmányait, 55 ezer tanuló volt jelen, ez 12 százalékkal több, mint a tavalyi évben. Ez azt jelenti, hogy az a visszajelzés, hogy ha valóban van szakképzés, az egy perspektivikus dolog, mert a gyerek pont úgy tud boldogulni, mintha egy egyetemi diplomát szerez, mondjuk nem a legjobbat, hanem talán valamilyen másikat, de az óhatatlanul szerintem ez megjelent. Ha megnézzük azt, hogy a szakképzésben tanulók létszáma a 2020-21. évben 233 ezer volt, és ez 250-re növekedett, ez 7 százalékos növekedést jelent generálisan. Az a vád szokott bennünket érni, hogy jó, jó, jó, a felvételi arány nőtt, de a létszám csökkent. Az a helyzet, hogy nem. Az abszolút létszám is csökkent.

Nyilvánvalóan ennek sokfajta indoka van. Ez kapcsolódik Ander képviselő úr kérdéséhez, hogy mit teszünk a szakképző intézményekben annak érdekében, hogy akár az SNI-s, akár az egyéb tanulási nehézségekkel küzdő, de legyen akár csak a családi környezetből nem elegendő motivációval érkező gyerekek ügyében. Ezt a képviselő úr tudja, mert erről beszéltünk szerintem a parlamentben is, hogy a KRÉTA-nak van egy ESL-modulja, az Early School Leaving modulja, amely a veszélyeztetett tanulók számát rögzíti. Van egy algoritmus, amely alapján valaki bekerül ebbe a kategóriába. Nos, az a helyzet - szakképző intézményről beszélünk -, hogy a 2019-20-as tanévről a 2021-es tanévre 8 százalékkal csökkent ezeknek a gyerekeknek a száma, ez 20 ezer tanulót jelent egyébként. Ennek az indoka az, hogy bevezettünk 3 típusú olyan oktatási módot, ami pont ezt próbálja kompenzálni. Ebből kettő itt elhangzott. Az egyik az orientációs évfolyam, amelyen 2020-21-ben már 243

diák vett részt, a másik a dobbantó program, amelyben 565 diák vett részt, és a műhelyiskolában pedig 569 diák vett részt. Ezeknek a száma növekszik egyébként.

Mind a három oktatási mód arra vonatkozik, hogy segítsünk, néhányat egyébként egyházi szakképző intézményekből tanultunk, ők ezt korábban megtették, és nagyon sikeresnek tűnt ott is, úgy tűnik, hogy nálunk is így van. Ha nem rendelkezik semmilyen tanulási nehézséggel, csak egyszerűen a család nem volt abban az állapotban, hogy a gyereknek elmondja, hogy miért fontos tanulni, ezért aztán nem végezte el a 8. osztályt, felvesszük, és orientáljuk, hogy tanuljon, és ha képes tanulni, akkor ő szépen megy tovább. Ugyanez igaz a dobbantó programra. Ez olyan gyerekeknek van, akik szintén képesek, de eddig nem látszott így, tehát nekik nyújtunk támogatást. A harmadik pedig a műhelyiskola. Itt azokról a diákokról van szó, akik a képességeik alapján - az SNI-s gyerekek egy része ide tartozik - valószínűleg nem tudnák elvégezni az iskolát, de annál rosszabb nincs, minthogy kikerülnek az iskolából mindenfajta végzettség nélkül a munkaerőpiacra. Ezért az esetükben azt mondtuk, hogy ha ők képesek arra, hogy részsakképzettséget szerezzenek, és ezt a részsakképzettséget nem úgy szerzik meg, hogy a közismereti tantárgyakat próbáljuk nekik elsősorban oktatni, hanem a gyakorlatot, ez a műhelyiskola-típusú dolog. Na most ennek aztán az az eredménye, hogy a bukással a tanulók száma is jelentősen csökkent, 10,3 százalékkal, tehát van egy nagyon jelentős csökkenés. Úgy tűnik, hogy ezek működnek, ezek óhatatlanul sokkal-sokkal több munkát jelentenek, és speciális tanárok is kellenek hozzá. Például akik a műhelyiskolában oktatják őket, azok szakemberek: kertész, kőműves, burkoló, egyéb más, csak ilyen képességekkel kell rendelkeznie, hogy tudjon tanítani, nemcsak azt mondani, hogy gyerkem, akkor csináljál valamit, hanem tényleg képes legyen tanítani. Itt van annak jelentősége, hogy a bérstruktúrát tudtuk rendezni, ugyanis most már eléggé attraktívak azok a jövedelmek, amelyeket részállásban a szakképző intézményben dolgozó szakembereknek tudunk fizetni, hogy ők bejöjjenek, és egyébként ezt tegyék. Tehát ez a dolog zajlik.

Ami a kérdését illeti a Covidra vonatkozóan, az egy abszolút fontos és jó kérdés. Nekiálltunk egy folyamatnak még tavaly, amikor a digitális oktatás zajlott, amikor elkezdtük, akkor volt néhány hiányosságunk, azóta viszont felgyorsítottuk azt a folyamatot, hogy a tananyagokat elkezdtük digitális formában megjeleníteni, pontosabban e-learning formában megjeleníteni, vagy a meglévőket, vagy olyan területeken, ahol egyébként tananyagot kellett volna fejleszteni, egyszerűen megveszünk meglévő tananyagokat, Ez lehet német tananyag, vagy bármilyen másik. Ezeket lefordítjuk, és utána digitális formában rendelkezésre bocsátjuk. Tehát azon gyerekek esetében, akik covidosok lesznek, és emiatt kimaradnak mondjuk két héttel az iskolából, ezt a digitális hibridoktatást visszük tovább, tehát semmiképpen nem akarjuk, hogy lemaradjanak, és azon túl egyébként ilyen miatt nem is eshetnek ki az iskolából, de az csak adminisztratív dolog, viszont a tudását fenn tudja tartani. Tehát azt hiszem, egy év múlva nagyjából abban az állapotban leszünk, hogy minden területen ezek a tananyagok létezni fognak, és az újakat is már ilyen formában fejlesztjük. Pont erről volt megállapodásunk két héttel ezelőtt, múlt héten, az akkumulátorral kapcsolatos új tananyagterületeket már digitális formában fogjuk tanítani. Tehát minden megvan hozzá, csak digitális formában..., ez erre tökéletesen alkalmas, úgyhogy erre ez lenne a válasz.

Az, hogy Pokorni miniszter úr egyszer mondott egy ilyet, hogy 10 ezer gyerek megy a lecsóba, szerintem azt azóta megbánta; ez rossz képzeteket kelt, most azon túl, hogy nem is teljesen így van. De ha mégis figyelemfelhívásnak szánta ezt a dolgot, akkor ezt meghallgattuk, és a szakképzés átalakításában pontosan ez volt az egyik nagyon komoly szempont, hogy azokat a gyerekeket, akiket ő ilyen módon

aposztrofált - ahogy mondtam, azóta valószínűleg már általa is megbánt módon - , ne hagyjuk, hogy ez történjen velük, hanem a munkaerőpiacra kerüljenek ki.

Hogyan tudjuk ellenőrizni a haveri megbízásokat? Nincsenek haveri megbízások, ugyanis az a helyzet, hogyha valaki nem látja el a feladatát, akkor egyszerűen kirúgjuk; ha ellátja, akkor meg ellátja. Ez a haveri megbízás jól hangzik, de nem tipikus itt a szakképzési rendszerben, azt gondolom. Mindenesetre én mindenképpen küzdök ellene államtitkár asszonnyal, és azt gondoljuk, hogy ez így rendben is van.

Kállai képviselő asszony kérdése, az ott dolgozó tanároknak a jövedelme. Itt egy 30 százalékos jövedelememelésről beszéltünk, nem mindenkinek egyformán, ez differenciált. Itt azt mondtuk, hogy mind a közismereti tantárgyakat oktató tanárok esetében, mind a szakmai tantárgyat oktató tanárok esetében ez egy munkaerőpiaci kérdés. Itt a szakképzésben a tanárok már nem közalkalmazottak, hanem a munka törvénykönyve szerint alkalmazottak. Én úgy emlékszem, hogy az elmúlt két évben, mióta ezt bevezettük, azóta nem igazán volt semmifajta negatív vélemény erről. Én egyet találkoztam; most az nem kizárt, hogy azért van, de ha lett volna egy is, akkor az nyilván a sajtóban azonnal szerepel, de valószínűleg nem volt, tehát azt gondolom, ezt általánosan jobbra tudtuk tenni. Ennek aztán az a következménye, hogy gyakorlatilag szabadon tudunk tevékenykedni a munkaerőpiaci feltételeknek megfelelően.

Ez azért is fontos volt, mert ha részállásban megbízunk valakit, hogy tanítson egy szakképző intézményben, és egyébként egy vállalatnál dolgozik, akkor ő közalkalmazott nem nagyon tud lenni, tehát ez egy flexibilis megoldást jelentett. Azt jelentette, hogy átlagosan havi 80 ezer forint jövedelemnövekedést értünk el, és 35 milliárd forint volt a teljes éves bérköltség-emelkedés. Én tudom azt, hogy ezzel nem vagyunk még a dolog végén, hiszen azért a szakképzési rendszerben nem a gimnáziumi oktatókkal kell versenyezni, hanem a munkaerőpiac egyéb szereplőivel, bár elméletileg lassan majd ővelük is kell versenyezni. Ezért aztán ezen dolgozunk a következő időszakban is, hogyan tudjuk ezt a jövedelmet nyilván ilyen szinten tartani.

Egyébként oktatóhiány nincs, tehát a helyzet az, hogy 9 tanulóra jut egy tanár, a szakképzésben ez egy jó szám, és nem látunk oktatóhiányt, tehát úgy tűnik, hogy ezzel a bértömeg-növekedéssel sikerült elérnünk azt, hogy a tanárok számára is attraktív az intézménytípus.

Hohn Krisztina képviselő asszony, hogyan csökkentjük az ESL-hallgatók számát. Az egyik feladatunk a mérés. Tehát a mérés időt vesz igénybe, és azt az időt én nem sajnálnám, és nem nagyon szeretném megszüntetni. Az biztos, hogy nagyon gyorsan lebonyolítottuk most egyébként a kompetenciamérést. Tehát az, hogy tudjuk azt, hogy az iskolába bekerülők esetén milyen tudásszinttel rendelkeznek, az a feltétele annak, hogy el tudjuk dönteni, hogy melyik támogatási módot tudjuk adni. Akinek nincsen rá szüksége, az nyilván megy végig a normál folyamaton, akinek viszont van, azt pedig meg kell mérni valahol, mert akkor tudjuk eldönteni, hogy a Dobbantó-programba vagy a Műhelyiskola-programba fog kerülni, tehát ez mindenképpen fontos.

Az a helyzet, hogy ebben az évben csak 4200 tanulót emeltünk ki, vagy tudtunk megtalálni, aki egyébként ha bekerült volna a normál folyamatba, akkor nagyjából egy év után észrevesszük, hogy neki tanulási nehézségei vannak, és akkor már késő, tehát célszerű ezt először megtenni. Szerintem az idő, én egyébként értem azt, hogy ez időt vesz igénybe, de ez mindenképpen egy jó befektetés.

Dunai Mónika kérdése a Bay Zoltán intézetet illetően. Ahogy mondtam, Pungor Ernő professzor úr volt az, aki ezt annak idején létrehozta, ami egy nagyon jó ötlet volt egyébként, a Fraunhofer Intézet modellje alapján. Aztán a professzor úr

sajnos meghalt, és rossz irányt vett a Bay Zoltán Alapítvány. 2010-ben kezdtük el visszaalakítani, és most jutottunk el odáig, hogy újra a Fraunhofer modelljét alapul véve, egy állami kutatóintézet-hálózatot hoztunk létre. Ez olyan, mint a Fraunhofer, az is állami, tehát az állam a tulajdonos, úgy, mint mi a Bay Zoltánnak, ugyanaz a működésmódjának a finanszírozása, 30 százalékot finanszíroz az állam, a maradékot neki kell összehozni. Az a helyzet, hogy az intézmény létrehozta a saját stratégiáját, most erre a négy intézménytípusra - ez sok telephelyet jelent - vonatkozóan. Nem kizárt, hogy ezek bővíteni fognak egyébként a jövőben is. Itt mindig van egy átfedés az egyetemekkel, illetve néha még az ELKH kutatóintézeteivel is, de 25 milliárdos infrastruktúra-fejlesztési forrást bocsátunk a rendelkezésükre, és elkezdjük visszaépíteni azt, amit Pongor professzor annak idején egyébként akart.

Hogy miben különbözik a Bay Zoltán Kutatóintézet-Hálózat mondjuk az ELKH-tól? Itt belefér a portfólióba az is, hogy ha mondjuk az országnak arra van szüksége, hogy maszkot gyártsunk, akkor a maszkgyártósort ott építjük föl. Jelen pillanatban a maszkgyártás területén önállóak vagyunk, önellátóak vagyunk, tehát tud a Bay Zoltán intézet maszkot gyártani. Ez nem egy tipikus kutatóintézeti feladat, ennek ellenére ez egy állami alkalmazotti feladat. Ugyanez igaz mondjuk az orvosi kesztyű gyártására, ugyanezt tesszük, tehát egy sor olyan dolog történik, amit a kutatóintézet el tud látni, de persze azért neki a feladata a magyar ipar, a magyar gazdaság támogatása ilyen típusú ügyekkel, és ebben szerintem egyébként jól állunk.

Ami Hiller képviselő urat illeti, szerintem erről hosszú vitát lehet folytatni, és valószínűleg az itteni időtartam nem elég erre. Meg mi erről folytattunk is egy vitát - egyébként jó volt a sajtója neki -, amennyire emlékszem, egy sajátos interjú formában. Szóval abban egyetértünk, hogy egy változást csak azért, hogy több pénzt tudjunk adni, azért nem érdemes végrehajtani, azt lehet más formában is adni. Itt inkább ez egy másfajta folyamat volt. Lett volna erre egy esélyünk, amikor ezt meg lehetett volna tenni, ez pont a bolognai rendszerre történő áttérés. Ez egy olyan méretű változás volt, vagy kellett volna hogy legyen a magyar felsőoktatás életében, amiből egy csomó dolog következett volna. Az a helyzet, és szerintem ebben is egyetértünk, hogy az nem jól sikerült, tehát az akkori oktatási tárca egy feladatot akart teljesíteni, hogy azért hozzuk létre a bolognai rendszert, mert kell. Ezért aztán teljesen eszetlenül létrehoztunk egy olyan rendszert, ami a hagyományainkkal nem stimmel, nem kellett volna hogy olyan legyen, mert egy csomó ország Európában máshogy hozta létre. Ráadásul a rossz formáját hoztuk létre a bolognai rendszernek, tehát pont az angol rendszert vettük át, amikor egyébként a magyar hagyományok például, ha már kétszintű képzésről beszélünk, akkor pont az amerikai formát véleményezték volna. Tehát az tipikusan arra volt egy jó példa, hogy nem szabad egy olyan dolgot csinálni, csak azért, mert valami feladatunk van, és akkor azt létre kell hozni.

Ezen mostani rendszerátalakítás kapcsán azért - még ha Pálinkás úr azt is gondolja, hogy rossz álmom volt, és ezért aztán meggyőzte a minisztereket, vagy nem tudom, mit mondott - '14 óta következetesen építünk egy olyan rendszert, aminek valóban az a célja, hogy a magyar felsőoktatás a magyar közösséget szolgálja, magasan képzett szakemberekkel, az oktatás, a kutatás területén, aminek vannak feltételei.

Az egyik ilyen feltétel, legalábbis azt gondolom - és itt Szajbély Misinek a megjegyzése nagyon jó -, nem kétségbe vonva a saját képességeimet, de 29 állami intézményre ugyanúgy odafigyelni egy nehéz ügy, tehát létre kell hozni valamilyen más struktúrát.

Ennek a mostani fenntartói modellnek voltak elemei egyébként. Az egyik eleme volt a konzisztóriumoknak a megjelenése, meg a kancellárok megjelenése.

Lehet, hogy nem szerettük, de mindenképpen ahhoz szükséges volt, hogy megértsük a felsőoktatási intézmények működését, hogy egy kvázi magánegyetemi irányba próbáljuk meg eltolni.

Vannak állami egyetemek is, félreértés ne essék, tehát ott az ELTE például. Az, hogy az ELTE-vel mi fog történni, én a magam részéről, de nyilván az ELTE-nek is lesz majd véleménye, kifejezetten kedvelném azt, ha az ELTE továbbra is állami egyetem maradna. Ha megnézzük, mondjuk Dél-Koreát, egy darab állami egyetem van, és az összes többi mind magánintézmény. Minden egyetemük jó, de a legjobb az állami egyetem. Mondjuk például az ELTE, én azt hiszem, hogy egy állami fenntartói formában is kiválóan tudna működni. A különbség az, hogy viszont akkor már csak limitált számú egyetem van, és az állam arra oda tud figyelni; 29 egyetemre ezzel a portfólióval nehéz, tehát kénytelenek voltunk egy másfajta formát létrehozni, ami jelent egy közvetlenebb hozzáértést. Most lehet vitatkozni a kuratóriumi tagokról, szerintem jelentős része a döntésünknek kiváló és megfelelő döntés volt. Jelent egy másfajta működésmódot, tehát az államháztartáson belül működtetni egy egyetemet, az nem jó, tehát látjuk ennek az összes létező hátrányát. Jelent egyfajta működésifolyamat-finanszírozási szabadságot.

Jelent egy másfajta viszonyrendszert. Lehet, hogy a példa blőd: Szingapúrban a szingapúri demokráciában az egyetemek nem állami egyetemek, azok magánintézmények, és azt mondták, az egyik indoka ennek az volt, hogy ilyen értelemben mint állami intézmény, nem tud olyan viszonyt képezni a való világgal, mint egyébként egy magánintézmény. Csak példaként, azt mondták, hogy nézzem meg, az egyetem épületének a fala tele van ilyen táblákkal, hogy ki mit adományozott az egyetemnek. Azt mondták, hogy amíg állami egyetem volt, senki ilyet nem tett, tehát volt egyfajta ilyen viszonyulás, ez csak egy példa.

Az állam persze nem vonult ki, nem is vonulhat ki a felsőoktatás finanszírozásából - mondom, más országokban ezt néhány évvel régebb óta gyakorolják -, viszont átalakította a viszonyokat, tehát amíg a viszony ilyen értelemben megrendelő, partneri viszony, és olyan ügyek alapján történik, amik egyértelműen mérhetők, az egészen más viszony, mint a fenntartói.

Fenntartóként a saját egyetememért felelős vagyok. Így viszont azért vagyok felelős, hogy ő teljesítse a saját ügyét, és van egy másik felelős testület, ez a kuratórium, amely egyébként ezt végre fogja tudni hajtani, hiszen ők azért vállalták ezt a feladatot, mert ambicionálják ez az ügyet. Tehát én azt gondolom, ezek nagyon lényeges ügyek, és tulajdonképpen egy adott célt szolgálnak, hogy a magyar felsőoktatás legyen sokkal hosszabb ideig fenntartható. Tudom, hogy vannak azok a példák persze, hogy vannak, ahol az állami egyetemek is jól működnek. Mindent az adott történelmi helyzetben kell értékelni. A finn egyetemeket ugyanilyen módon alakították át, a német egyetemek jelentős része meg tartományi egyetem, bár ott is van, amelyik egyébként nem tartományi egyetem, tehát többféle megoldás van. Nálunk is a magyar felsőoktatás nagyon sokszínű, hiszen van 6 állami egyetemünk, van 21 ilyen értelmű modellváltott egyetemünk, van 12 kvázi külföldi egyetemünk, vannak magánegyetemeink, vannak egyházi egyetemeink, tehát azt hiszem, az nem baj, hogy ebben vannak ilyen elemek. Majd látni fogjuk, hogy milyen az eredményességük.

Ami pedig ezeket a nemzetközi rangsorokat jelenti, nem a rangsor a cél, és a Semmelweis azért jó példa, hanem az oda vezető út. Ami történt, a Semmelweis Egyetem komolyan vette azt, amit a stratégiában leírtunk. Megnézték azt, hogy a Semmelweis Egyetem nemzetközi láthatósága - ez a legjobban látható egyetemünk ma is - javulni tud azáltal, hogy mondjuk ezekben a listákban komolyabban szerepelnek. Megnézték azt, hogy miért nem szerepelnek jól, utána arra az ügyre

hangsúlyt fektettek, és hirtelen, gyakorlatilag két év alatt sikerült a 440. helyről a 270. helyre jutni. De emögött valami van, tehát nemcsak azért tették ezt, hogy a rangsorokban jók legyenek. Sok mindent meg kell tenni annak érdekében, aminek következménye lehet a rangsorban történő szereplés. Tehát ez egy mérőszám. Én is azt gondolom, hogy nem rangsorban kell jól szerepelni, hanem jó egyetemet kell csinálni. De ha ez a kettő összekapcsolódik, azt meg ne zárjuk ki, mert ennek vannak ilyenfajta ügyei, hogy ha megnézzük a nagy nemzetközi cégeket, ők ilyenkor megnézik azt, hogy a magyar egyetemek hol szerepelnek például ezekben a rangsorokban, és ennek alapján is hoznak döntést. Tehát van ennek hatása, de egyetértünk abban, hogy nem a rangsorban való szereplés a cél, hanem a jó működés, és ha ez együtt van, akkor persze legyen. De szerintem erről még sokat beszélhetünk.

Pósán képviselő úr, erre a kérdésre azért nehéz válaszolni, mert '15-ben volt egy jelentős szakstruktúra-felülvizsgálatunk, ahol jelentősen csökkentettük egyébként az olyan szakok számát, amelyeket nem nagyon értettünk. Akkor a helyzet egy kicsit más volt, hiszen az intézmények kilencvenegynéhány százaléka állami egyetem volt, és az állam finanszírozta ezeket. Ott volt néhány tüntetés, ilyen érdekes világ volt. Mindenesetre ezen azért újtottunk. Az, hogy hogyan alakítjuk ezt tovább, itt az elmúlt 8 évnek van egy másik következménye, az, hogy az intézmények most már megértették azt, hogy az intézményi szabadság nemcsak azt jelenti, hogy azt állítok, amit akarok, hanem azt, amire egyébként van ilyen értelemben kereslet. Hogy ez most fizetőképes, vagy nem, hogy az állam fizeti, vagy nem, ez igazán másodrendű. De az egyetem szempontjából sem jó, ha olyan szakokat tart fenn, eltekintve a kis szakoktól, mert vannak olyan szakok, amelyeket külön kis szakként definiálunk, évente négy hallgatónál többet nem érdemes, vagy nem is szoktunk egyébként finanszírozni, de ezekre szükség van.

Hogy hogyan nézzen ki a jövőben? Én hajlanék arra, és erről elkezdtünk egy vitát, de ez a vita hosszabb lesz, hogy rábíznánk az egyetemekre a szakindítást, illetve a szakalapítást bizonyos feltételek mellett. Tehát azt mondjuk, hogy az alapszakok alapítása maradjon valamilyen központosított feladat, de az alapszak indítását már bízzuk az intézményre. Ugyanígy a mesterszakok alapítását is rábízhatjuk az intézményre és az indítását is, aztán majd ők ezt a MAB-bal rendezik, vagy akivel akarják, hogy utána hogyan fog akkreditálásra kerülni. Ez még egy hosszabb folyamat lesz, tehát ezzel majd elkezdünk szerintem januárban foglalkozni, és akkor majd valahova eljutunk vele, de valószínűleg ez lenne egyébként a jó irány.

A modellváltott egyetemek esetén azt a funkciót, amit most az állam lát el egy kormányrendeleten vagy egy miniszteri rendeleten keresztül, majd a kuratórium fogja ellátni. Ez nem az autonómiába történő beavatkozást jelenti, de ha valamit nem tudunk finanszírozni, mert nincs rá kereslet, akkor majd ezt nyilván nem fogják finanszírozni, cserében viszont szabadon dönthetnek olyanról, amire egyébként van. Tehát ez majd egy másik dolog lesz.

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Köszönöm szépen a munkatársaknak és államtitkár asszonynak, államtitkár uraknak, hogy jelen voltak, eljöttek, és külön köszönjük, hogy az idővel való gazdálkodásban példás fegyelmezettségről tett tanúbizonyságot. További jó munkát, szép napot kívánok mindenkinek!

Az ülés berekesztése

Tisztelt Bizottság! Ezzel a napirendi pontjaink végére és így a bizottsági ülés végére is értünk. Mindenkinek kívánok további kellemes napot! Viszontlátásra!

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 05 perc)

Dr. Pósán László
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Madarász Mária és Vicai Erika